

noget Væsentligt at bemærke ved de Ytringer, der ere sådne fra den ærede Ordfører. Jeg maa erkende, at de Forslag, der ere gjorte af det ærede Udvalg, for en stor Deel medfører Forbedringer baade i Stilen og i Indholdet. Der er kun een Bemærkning, jeg troer at burde tillade mig at fremsætte. Naar Udvalget har foreslaaet, at der skulde tilføies til § 5 en Slutning, der lyder saaledes: „til Formandens Valg udfordres over Halvdelen af Stemmerne,“ saa har jeg ikke kunnet forene disse Ord med den Mening, som den ærede Ordfører selv i dette Øieblik fremsatte, at der dog kunde tænkes Tilfælde, hvor der var lige Stemmer, og hvor man da maatte gribe til en af de forskjellige Udveje, som ved saadanne Leiligheder pleie at finde Sted, nemlig at Udslaget maatte gjøres enten efter Alderen, efter den Orden, hvori de ere udnævnte, eller hvori de have Sæde i Retten, fort sagt paa en af de forskjellige Maader, som i saa Tilfælde kunne anvendes. Men det synes mig, at det Maal, der saaledes vilde naaes, naar ingen Bestemmelser findes derom, fordi det følger af de sædvanlige Regler, afføres netop ved det Tillæg, som Udvalget har gjort; og det skulde forsaavidt være mig hørt at høre, hvorledes den ærede Ordfører har tænkt sig, at der i saa Tilfælde kunde forholde paa en Maade, der ikke stod i Strid med netop de Ord, at „der udfordres over Halvdelen af Stemmerne“; jeg seer virkelig ikke, naar det Tilfælde indtraf, at der var 6 Stemmer paa hver af Siderne, og begge Parter vedbleve at holde fast paa deres Mening, og den ene Side ikke vilde gaae over til den andens Mening, hvorledes man da skulde komme til endeligt Valg af Formanden, naar denne Bestemmelse staaer der.

Blechingberg: Jeg skal kun herved bemærke, at man heller ikke har troet, at en saadan Anskuelse vilde gjøre sig gjældende i Rigsretten, at man ikke kunde komme til det Resultat, hvilket Udvalget har fundet at være det rigtige; men der var jo i alt Fald ikke Noget i Veien for, i Fald det maatte findes rigtigere, ved Siden af den Bestemmelse, at der i Reglen skulde udfordres over Halvdelen af Stemmerne, at tilføie en Bestemmelse af den Beskaffenhed, som den, hvilken jeg har til-

ladt mig at nævne. Den vil da staae som en Tilflugt under den uventede Forudsætning, at Rigsretten ikke kunde forene sig om at vælge sin Formand, saaledes som dog vist var det rigtige, nemlig med mere end Halvdelen af Stemmerne. Det er jo et Punkt, som Udvalget nærmere kan overveie.

Justitsministeren: Jeg skal tillade mig at bemærke, at den Forudsætning, som den ærede Ordfører har udtalt, at der ikke let kunde gjøre sig en saadan Anskuelse gjældende, hvorefter saadanne Tilfælde kunde indtræffe, denne Forudsætning er netop den ærede Ordfører selv gaaet ud fra, idet han har udtalt sig om, hvorledes der i saadanne Tilfælde skulde forholde.

Orsted: Vi vare virkelig under Forhandlingerne blevne saa godt som enige om de Regler, der skulde følges, naar der var lige mange Stemmer, men man fandt det for smaa- ligt udtrykkeligt at anføre Noget derom. Det var denne Mening, som gjorde sig gjældende, og Resultatet blev derfor, at der ikke udtrykkelig blev tilføiet Noget derom; men at det blev vedtaget, at Ordføreren ved det mundtlige Foredrag skulde gjøre opmærksom derpaa. Men dersom nu Thinget skulde mene, at der burde være en udtrykkelig Regel for det Tilfælde, at der var lige mange Stemmer, saa vil det jo være nærmere at overveie, hvad Reglen skulde være. Jeg troer, at hvis Spørgsmaalet bliver mellem 2de Landssthingsmand, saa maa han være at foretrække, der staaer først paa Listen blandt de Valgte, og hvis det var mellem 2 Høiesteretsmedlemmer, saa maatte den foretraktes, som stod øverst i Retten, dette er ganske klart. Mere vanskeligt var det i det Tilfælde, at der var lige mange Stemmer, Halvdelen for en Landssthingsmand og Halvdelen for en Afsesfor i Høiesteret; da vilde det være et Spørgsmaal, om ikke den personlige Alder skulde gjøre Udslaget. Der var da vist ikke Andet for, end at enten den personlige Alder eller Lodtrækning gjorde Udslaget; — det Sidste var maaffee ligesaa rigtigt med Hensyn til Resultatet, men det tog sig dog maaffee noget forunderligt ud, hvor der var Spørgsmaal om Noget, som foresaadt i Retten.

Schow: Jeg vil blot bemærke, at jeg